

A teista evolúciós elmélet tíz veszélye *(Ungarisch, Hungarian)*

Írta: [Professzor Dr. Werner Gitt, Braunschweig](#)

Eredeti cím: Zehn Gefahren der Theistischen Evolutionslehre

Fordította: [Máté Zsuzsa](#) (2013. december)

Az evolúció ateista képlete a következő:

Evolúció = anyag + evolúciós tényezők (véletlen és szükségszerűség + mutáció + szelekció + izoláció + halál) + nagyon hosszú idő

Ennek teista változatában még **Isten** is benne van:

Teista evolúció = anyag + evolúciós tényezők (véletlen és szükségszerűség + mutáció + szelekció + izoláció + halál) + nagyon hosszú idő + Isten

Ebben a rendszerben Isten nem mindenek hatalmas Ura, akinek Igéjét minden embernek komolyan kell venni, hanem beépül az evolúció filozófiájába. Ennek a keresztyén ember szempontjából tíz veszélye van. (1)

1 sz. veszély: Ez az elmélet tévesen mutatja be Isten lényét

A Biblia úgy jelenti ki Istent mint mennyei Atyánkat, aki abszolút tökéletes ([Máté 5,48](#)), szent ([Ézsaiás 6,3](#)) és mindenható ([Jeremiás 32,17](#)). János apostol tudomásunkra hozza, hogy Isten szeretet, világosság és élet ([1János 4,16](#); [1,5](#); [1,1-2](#)). Minden, amit ez az Isten alkot, „igen jó” ([1Mózes 1,31](#)) és tökéletes ([5Mózes 32,4](#)).

A teista evolúciós elmélet hamis módon mutatja be Isten lényét, mert mint teremtési alapelvek Neki tulajdonítja a halált és a kegyetlenséget. (Még az ún. progresszív kreacionizmus is azt tanítja, hogy a halál és a borzalom már sok millió évvel a bűneset előtt létezett.)

2 sz. veszély: A meg nem értett jelenségeket egyéb híján Istennek tulajdonítja

A Biblia tanítása szerint Isten mindenek Teremtője. „Nekünk egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség... és egyetlen Urunk a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala” ([1Korinthus 8,6](#)).

A teista evolúciós elméletben azonban Isten hatóköréként csak az marad meg, amit az evolúciós tan a maga eszközeivel nem tud megmagyarázni. Így jobb híján minden olyan jelenséget Neki tulajdonítanak, amelynek még nincs értelmezése. Ez ehhez a nézethez vezet: „Isten tehát nem abszolút, Ő maga is evolvál, Ő az evolúció.” (2)

3 sz. veszély: Kikezdi a Biblia központi kijelentéseit

A Biblia tele van olyan bizonyágtételekkel, amelyek szerint az Írás Igéje az Isten által hitelesített igazság forrása (2Timóteus 3,16); ugyanakkor az Ószövetség feltétlenül és szükségszerűen összekapcsolódik az Újszövetséggel, hasonlóan ahhoz, ahogyan az autópályára felvezető utak az autópályára visznek (János 5,39). A Biblia teremtéstörténetét nem mítoszként, parabolaként vagy allegóriaként kellene felfognunk, hanem történelmi beszámolóként, mivel biológiai, asztrológiai és antropológiai tényeket tartalmaz tanítói formában.

Azt, hogy hat napon át dolgozzunk, és a hetediken pihenjünk meg, Isten a tízparancsolatban azzal indokolja, hogy a teremtéstörténet szerint Ő is hasonlóan cselekedett (2Mózes 20,8-11).

Jézus az Újszövetségben újból a teremtés tényeire hivatkozik (pl. Máté 19,4-5).

Nincs a Bibliában egyetlen olyan hely sem, ahol arra találnánk utalást, hogy a teremtéstörténetet másként kellene értelmezni mint tényszerű beszámolót.

Azt, hogy a Bibliát értelemszerűen ilyen módon kell olvasni, ami mellett kiáll Jézus, kiállnak a próféták és az apostolok, a teista evolúciós elmélet fokozatosan kikezdi. Azokat a történéseket, amelyekről a Biblia bizonyágot tesz, mitikus képekre redukálja, és a Biblia üzenetét már nem fogadja el igazságnak.

4 sz. veszély: Az ember elveszíti azt a kulcsot, amelynek segítségével megtalálhatja Istent

A Biblia úgy írja le az embert, mint aki a bűnesetet követően egyre inkább belesüllyed a bűnbe (Róma 7,18-19). Csak azok, akik megértették, hogy bűnös és elvesztett emberek, fogják keresni a Megváltót, aki „azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elvesztettét” (Lukács 19,10).

Az evolúciós elmélet viszont nem ismeri a bibliai értelemben vett bűnt, amely céltévesztés (Isten akaratához képest). Jelentéktelennek állítja be a bűnt, és ez pontosan az ellenkezője annak, amit a Szent Szellem tesz, aki „bűnné teszi a bűnt”. Ha a bűnre úgy tekintünk, mint az evolúció egyik ártalmatlan tényezőjére, elveszítjük azt a kulcsot, amelynek segítségével megtalálhatjuk Istent. A probléma megoldhatatlanná válik, amikor a bűn az evolúció forgatókönyvének részévé válik.

5 sz. veszély: Isten emberré létele viszonylagossá válik

A Biblia alapvető tanításai közé tartozik, hogy Isten a Fiában, Jézus Krisztusban emberré lett. A Biblia így tesz erről bizonyágot: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott” (János 1,14), és „Krisztus Jézus... embernek bizonyult” (Filippi 2,5-7). (3)

6 sz. veszély: JÉZUS váltságának bibliai alapja mítosszá válik

A Biblia szerint az első ember bűnbeesése valóságos esemény volt, és ez az oka annak, hogy a bűn a világba került.

„Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál az által, hogy mindenki vétkezett” (Róma 5,12).

A teista evolúciós elmélet azonban nem ismeri el sem azt, hogy Ádám volt az első ember, sem azt, hogy Isten közvetlenül „a föld porából” formálta meg (1Mózes 2,7). A teista evolúciós elmélet képviselői a teremtéstörténetet többnyire csupán misztikus elbeszélésnek tekintik, szellemi jelentőséget nem tulajdonítanak neki. A Biblia tanítása szerint azonban a bűnös Ádám éppen úgy a valóság része, mint a megváltó Jézus (Róma 5,16-18). Ezért minden olyan teológiai szemlélet, amely Ádámot egy mítosz részének tekinti, aláássa Jézus váltságának bibliai alapját.

7 sz. veszély: Elvész a bibliai időmérték

A Biblia megértése szempontjából alapvető fontosságú a bibliai időtengely figyelembevétele, amelynek mentén a világ eseményei zajlanak.

Ezt az időtengelyt nem lehet tetszőlegesen meghosszabbítani se a múltra, se a jövőre vonatkozóan. Van egy meghatározott kezdőpontja, ezt az 1Mózes 1,1 adja meg, és ugyanígy van egy végpontja is, amikor az időnek mint fizikai jelenségnek a létezése megszűnik (Máté 24,14).

A teremtés teljes aktusa hat napig tartott (2Mózes 20,11).

A teremtés idejét a Bibliában feljegyzett családfák alapján meg lehet becsülni (vigyázat: egzakt módon nem számítható ki). Ennek nagyságrendje néhány ezer év, de nem évmilliárd.

A jövő legnagyobb eseménye az lesz, amikor Jézus hatalommal és dicsőséggel eljön.

A teista evolúciós tan (és a progresszív teremtéselmélet) képviselői elvetik a bibliai időmértéket az evolúciós elmélet által megadott időtengely javára, amely a múltban és a jövőben is évmilliókat foglal magába (ennek nincsenek meggyőző fizikai alapjai). Ez két hibához vezethet:

- 1. Nem kell a Biblia minden kijelentését komolyan venni.*
- 2. Veszendőbe mehet az az éberség, amely Jézus visszajövetelének várásához kapcsolódik.*

8 sz. veszély: Veszendőbe megy a teremtésen alapuló gondolkodásmód

A Biblia alapján megállapíthatjuk a teremtés lényeges koncepcióit. Ezek közé tartoznak a következők:

Isten úgy teremtette meg az anyagot, hogy azt megelőző nem volt szubsztancia.

Először a földet teremtette meg, és csak a teremtés negyedik napján tette hozzá a holdat, a naprendszerünket, a Tejutunkat és az univerzumban található összes többi égitestet.

A teista evolúció figyelmen kívül hagyja a teremtés bibliai alapelveit, és helyette a maga evolúciós gondolatkészletét viszi bele a Bibliába; így viszont tagadja Isten mindenható teremtői cselekedeteit.

9 sz. veszély: A valóság téves értelmezést kap

A Biblián az igazság pecsétje van, minden kijelentése igaz, akár hit- és üdvösségbeli kérdésekről, akár a mindennapi élet kérdéseiről vagy tudományos szempontokról van szó.

Az evolúciós elmélet képviselői mindezt félresöprik; Richard Dawkins erről így beszél: „Csaknem minden nép kialakította a maga teremtéssel kapcsolatos mítoszáit, és a Biblia teremtéstörténete csupán csak egy olyan mítosz, amelyet véletlenül vett át egy bizonyos közel-keleti pásztornéptől. Nem jelentősebb a státusza, mint egy bizonyos nyugat-afrikai törzsnek az a hite, hogy a világ hangyaürülékből jött létre.” (4)

Ha az evolúciós elmélet téves, akkor számos tudós téves alapon dolgozik.

Ha az evolúciós gondolatokat veszik alapul, tévesen értelmezik a valóságot. Ez még inkább igaz az olyan teológiára, amely eltér attól, amit a Biblia mond, és az evolúciót élteti.

10 sz. veszély: Céltévesztés

A világtörténelem egyetlen könyvében sem találunk annyi és olyan értékes célkitűzést az emberrel összefüggésben, mint a Bibliában. Például:

1. Mi, emberek jelentjük a teremtés isteni célját (1Mózes 1,27-28).
2. Mi, emberek jelentjük az isteni megváltás célját (Ézsaiás 53,5).
3. Értünk, emberekért küldte el Isten a Fiát (1János 4,9).
4. Értünk van az isteni örökség (Titusz 3,7).
5. Miénk a menny, amelyet Isten célul adott elénk (1Péter 1,4).

Ezzel szemben az evolúciós elmélet rendszere leginkább a célszerűséget kárhoztatja. „Az evolúció során az alkalmazkodás sohasem valamely program alapján célirányosan zajlik, ezért nem is nevezhető teleonómikusnak.” (5)

Ezért egy olyan hitrendszer, mint amilyen a teista evolúciós tan, amely a célirányosságot akarja egyesíteni a célirányosság hiányával, önmagában való ellentmondás.

Záró gondolatok

A teremtés és az evolúciós elmélet olyan nagyon különböznek egymástól, hogy teljes mértékben lehetetlen összhangot teremteni köztük. A teista evolúciós elmélet képviselői megpróbálják ezt a két tant egyesíteni, de ez az összemosás a jelentéktelenségig leredukálja a Biblia üzenetét.

Világosan felismerhető: a teista evolúciós elmélet tarthatatlan a Biblia alapján.

Irodalomjegyzék

Ez a cikk Werner Gitt professzor *Teremtés + evolúció = ?* c. könyve (Evangéliumi Kiadó, Budapest) 8. fejezetének felhasználásával készült, a fejezet címe: A teista evolúciótan következményei.

1. Werner Gitt *Teremtés + evolúció = ?* c. könyvéből (Evangéliumi Kiadó, Budapest).
2. E. Jantsch: *Die Selbstorganisation des Universums [A világmindenség önszerveződése]*, München, 1979, 412. o.
3. Hoimar von Ditfurth: *Wir sind nicht nur von dieser Welt [Nem csak ebből a világból valók vagyunk]*, München, 1984, 21-22. o.
4. Richard Dawkins: *The Blind Watchmaker [A vak órásmeister]*, Penguin Books, London, 1986, 316. o.
5. H. Penzlin: *Das Teleologie-Problem in der Biologie [A teleológia problémája a biológiában]*, Biologische Rundschau, 25(1987), 7-26. és 19. o.

Mi tartozik hozzá a teista evolúcióhoz?*

Az evolúcióelmélet alábbi alaptételeit a teista evolúcióelmélet is átveszi:

Az evolúció előre feltételezett alapelv.

Az evolúció egyetemleges alapelv.

A természeti törvények érvényességét illetően nincs különbség a világ, valamint minden élő keletkezése és az azokban végbemenő folyamatok között (az aktualitás elve).

Az evolúció olyan természeti törvények szerint végbemenő folyamatokat tételez fel, amelyek az egyszerűbbnek a bonyolultabba, az élettelennek az élőbe, az alacsonyabb rendűnek a magasabb rendű törzsi formákba való átszerveződését engedik meg.

Evolúciós faktorokként (= az evolúció hajtórugói) a következőket fogadják el: mutáció, szelekció, izoláció, annidáció. Véletlen és szükségszerűség, hosszú időszakok, ökológiai változások és halál - további nélkülözhetetlen faktorok.

Az időtengely meghosszabbodik, az evolúciós folyamat számára bármilyen, tetszés szerint szükségesnek tartott, akár nagyon hosszú időtartam is feltételezhető.

A jelen a múlt kulcsa.

Az élettelenből az élőbe való átmenet folyamatos.

Az evolúció olyan folyamat, amely még a távoli jövőben is tartani fog.

A teista evolúciótan ezekhez az alaptételekhez még másik három alaptételt tesz hozzá.

1. Isten evolúció útján teremtett.

2. A Biblia nem nyújt a mai korban használható, még kevésbé kötelező érvényű, tudományos munkára alkalmas gondolati tételeket.

3. Az evolucionista állítások a Biblia állításaival szemben előnyt élveznek. Különösképpen akkor, ha az a mai evolúciós világképnek ellentmond, a Bibliát kell átértelmezni.

* Ezt a szakaszt *Werner Gitt* Teremtés + evolúció = ? c. könyvéből vettük át (Evangéliumi Kiadó, Budapest, 15-18. o. és 25. o.).